

веднѣжъ са хвърля право у ладіята, дѣто са замотава въ краката му, той ъз улови и съ съзри на очи си погледна къмъ небето и рече: „сега познахъ, какво реченото: „*който са смисля за Бога, него Богъ забравя.*“ това било найстина.

Който са моли Богу той сичко ще сполучи: „Искайте и ще ви са даде, търсете и ще намѣрите, хлопайте и ще да ви са отвори,“ казва Исусъ Христосъ у Евангеліето.

ПРОСЯКИНЯТА.

*Кой каквото дава това му са и
враща.*

Въ едно оскѣдно и гладно врѣме нѣкоя си непозната сиромашкина, облѣчена простичко, по съ чисти дрѣхи, ходяше да проси; тя бѣше обвила главата си и устата си и са прѣструваше на болнавъ, а гласѣтъ си прѣправяше за да ъз непознаятъ. Тѣй като ходѣше отъ къща на къща да проси милостиня, нѣйдѣ ъз испяждахъ, а нѣйдѣ ъ давахъ по една коричка хлѣбъ или друго нѣщо, а по нѣкой пѣтъ ъз испрацахъ съ оглозгано кокалче, само единъ човѣкъ са намѣрилъ, който щомъ ъз видѣлъ растрепѣрана отъ студъ, ввелъ ъз въ топлата си къща да са огрѣе; А жената му, която мѣсяше хлѣбъ опече пита и нахрани сиротата. Оттамъ, като излѣзе, обиколи юще нѣколко къщи, дѣто и друга жена ъз прибра у дома си и ъз нагости.

На другій день като бѣхъ са собрали на гостіе у дома на началника всички тѣзи, които бѣхъ дали милостиня на просякинята, намѣрихъ една малка трапеза, обредена съ най-хубавитѣ ястія, малко на стърна, имаше друга трапезица съ по едно късче плесенясълъ хлѣбъ, корички, оглозгани кокалчета, брашнице и малко трици наслагани.

По едно врѣме влѣзе и господарката и, като спо-